

Förordning om bidrag till förvaltning av värdefulla kulturmiljöer;

utfärdad den 9 september 2010.

Regeringen föreskriver följande.

Inledande bestämmelse

1 § I mån av tillgång på medel får statsbidrag enligt denna förordning lämnas till

1. vård av värdefulla kulturmiljöer,
2. tillgängliggörande av värdefulla kulturmiljöer,
3. framtagande av kunskapsunderlag,
4. arkeologisk undersökning vid bostadsbyggande, och
5. arkeologisk undersökning vid mindre arbetsföretag.

Vård av värdefulla kulturmiljöer

2 § Bidrag får lämnas för kulturhistoriskt motiverade kostnader vid vård av byggnadsminnen, bebyggelse i kulturresevat och bebyggelse som är av riksintresse för kulturmiljövården. Bebyggelse kan utgöras av bebyggelsemiljöer, byggnader och andra anläggningar.

3 § Bidrag får lämnas för kulturhistoriskt motiverade kostnader vid vård och skötsel av värdefulla kulturpräglade landskap inom befintliga eller blivande kulturresevat eller landskap som är av riksintresse för kulturmiljövården.

4 § Bidrag får lämnas för kostnader vid vård av fasta fornlämningar.

5 § Bidrag får även lämnas till vård av andra värdefulla kulturmiljöer som har särskild betydelse för förståelsen av historiska sammanhang eller som har särskild lokal eller regional betydelse.

6 § Bidrag får lämnas bara om det kan antas att miljöns kulturhistoriska värden kommer att bevaras för framtiden.

Vid bidragsgivningen ska även följande beaktas:

1. om kulturmiljön och dess kulturhistoriska värden är eller avses bli tillgängliga för allmänheten, och

2. fastighetsägarens egen insats och möjlighet att långsiktigt upprätthålla en ändamålsenlig förvaltning av de kulturhistoriska värdena.

Tillgängliggörande av värdefulla kulturmiljöer

7 § Bidrag får lämnas för insatser för att tillgängliggöra värdefulla kulturmiljöer för allmänheten och för att förmedla kunskap om dessa och de historiska företeelser och händelseförlopp som de representerar. Vid bidragsgivningen ska det läggas särskild vikt vid att kulturarvet så långt som möjligt bör göras tillgängligt och användbart för alla.

Kunskapsunderlag

8 § Bidrag får lämnas till att ta fram sådana kunskapsunderlag som är nödvändiga för att genomföra insatser som bidrag lämnas för enligt denna förordning.

9 § Bidrag får lämnas till att ta fram sådana generella eller riktade regionala och kommunala kunskapsunderlag som syftar till att ta till vara kulturhistoriska värden i samhällsplaneringen. Vid bidragsgivningen ska möjligheterna till medfinansiering beaktas.

Arkeologisk undersökning vid bostadsbyggande

10 § Bidrag får lämnas till arkeologisk undersökning och övriga åtgärder enligt 2 kap. 13 § lagen (1988:950) om kulturminnen m.m. om fornlämningen finns i en äldre stadskärna och berörs av kompletteringsbebyggelse.

11 § Bidrag får endast lämnas om

1. det finns ett betydande allmänt intresse av att bebyggelsen kommer till stånd,
2. det inte finns möjligheter att anpassa bebyggelsen så att fasta fornlämningar inte berörs,
3. andra kulturhistoriska värden inte skadas av arbetsföretaget, och
4. kostnaden är stor i förhållande till den totala kostnaden för arbetsföretaget.

12 § Bidraget får inte överstiga den kostnad som enligt 2 kap. 14 § lagen (1988:950) om kulturminnen m.m. ska betalas av företagaren. Som sådan kostnad räknas inte kostnader för maskintid och grovarbetskraft.

Arkeologisk undersökning vid mindre arbetsföretag

13 § Bidrag får lämnas till arkeologisk undersökning och övriga åtgärder enligt 2 kap. 13 § lagen (1988:950) om kulturminnen m.m., som enligt lagen ska betalas av företagaren, vid mindre arbetsföretag som

1. föranleds av en myndighets beslut eller någon annan tvingande omständighet, och

2. innebär mindre förändringar i nyttjandet av en byggnad, en anläggning eller ett markområde och det med hänsyn till omständigheterna är skäligt att företagaren avlastas kostnaderna för de arkeologiska åtgärderna.

Även om arbetsföretaget inte är av sådant slag som anges i första stycket får bidrag lämnas till kostnader för att ta till vara fornfynd enligt 2 kap. 13 § lagen om kulturminnen m.m., om det finns särskilda skäl.

Begränsningar

14 § Bidrag får inte lämnas till en statlig myndighet i egenskap av fastighetsförvaltare eller avse åtgärder som kan få kyrkoantikvarisk ersättning.

Bidrag får inte avse åtgärder för vilka ersättning har lämnats enligt 2 kap. förordningen (2007:481) om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder.

Bidrag för arkeologisk undersökning vid mindre arbetsföretag enligt 13 § får inte lämnas till ett statligt eller kommunalt organ.

Ärendenas handläggning

15 § Ansökan om bidrag ges in till länsstyrelsen. Frågor om bidrag prövas av Riksantikvarieämbetet eller, efter Riksantikvarieämbetets bemyndigande, av länsstyrelsen. Om inte länsstyrelsen ska pröva ärendet, ska den med eget yttrande sända ansökningshandlingarna till Riksantikvarieämbetet.

16 § Den myndighet som beslutar om bidraget får bestämma villkor för bidragets användning, antikvarisk medverkan, dokumentation, besiktning och annan redovisning samt bevarande och tillgängliggörande. I beslutet ska den tid anges som bidraget står till förfogande.

17 § Bidrag betalas ut på begäran sedan de åtgärder och kostnader som bidraget avser slutligen har godkänts av den beslutande myndigheten.

Om det finns skäl, får en del av bidraget betalas ut i förskott. Villkor får ställas om förskottets användning och om borgen eller annan säkerhet.

Redovisning

18 § När de åtgärder som bidraget avser har utförts ska åtgärderna redovisas till och, om det behövs, besiktas av den myndighet som beslutat om bidraget eller av någon annan som myndigheten beslutar om i det enskilda fallet.

Återbetalning och återkrav

19 § Den myndighet som beslutat om bidrag får besluta att ett beviljat bidrag inte ska betalas ut, om det kan antas att bidraget har beviljats på grund av felaktiga uppgifter.

20 § Mottagaren av ett bidrag enligt denna förordning är återbetalningskyldig om

SFS 2010:1121

1. mottagaren genom att lämna oriktiga uppgifter eller på annat sätt har förorsakat att bidraget har lämnats felaktigt eller med för högt belopp,
2. bidraget av något annat skäl än vad som sägs i 1 har lämnats felaktigt eller med för högt belopp och mottagaren borde ha insett detta,
3. bidraget inte används för det ändamål det har beviljats för,
4. mottagaren inte lämnar sådan redovisning som avses i 18 §,
5. villkor i beslutet inte har följts, eller
6. ett beslut om ansvar för kostnader som föranlett bidrag enligt 1 § 4 och 5 ändras, så att det ansvaret minskar för mottagaren av bidraget.

21 § Om en bidragsmottagare är återbetalningsskyldig enligt 20 §, får den myndighet som beslutat om bidraget besluta att helt eller delvis kräva tillbaka bidraget, inklusive ränta enligt räntelagen (1975:635).

Bemyndigande

22 § Riksantikvarieämbetet får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Överklagande

23 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut än beslut enligt 19 § får dock inte överklagas.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011, då förordningen (1993:379) om bidrag till kulturmiljövård ska upphöra att gälla.
 2. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för bidrag som har beviljats före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

LENA ADELSON LILJEROTH

Maria Eka
(Kulturdepartementet)